

Enkeltbillet til Ringkøbing

Ansøgt: At flytte fra Skattecenter Nærum til Betalings-Centret i Ringkøbing - helt frivilligt og uden tvang. Det valgte Lena og Svend Erik Jensen, og de har bestemt ikke fortrudt. Deres fremtid ligger i Ringkøbing.

Hun er født og opvokset i Vangede og har arbejdet det meste af sit liv på Gentofte Rådhus, inden hun kom til Nærum.

Han stammer ganske vist fra Vendsyssel, men har også haft hele sit arbejdsliv i Gentofte og de seneste år i Nærum.

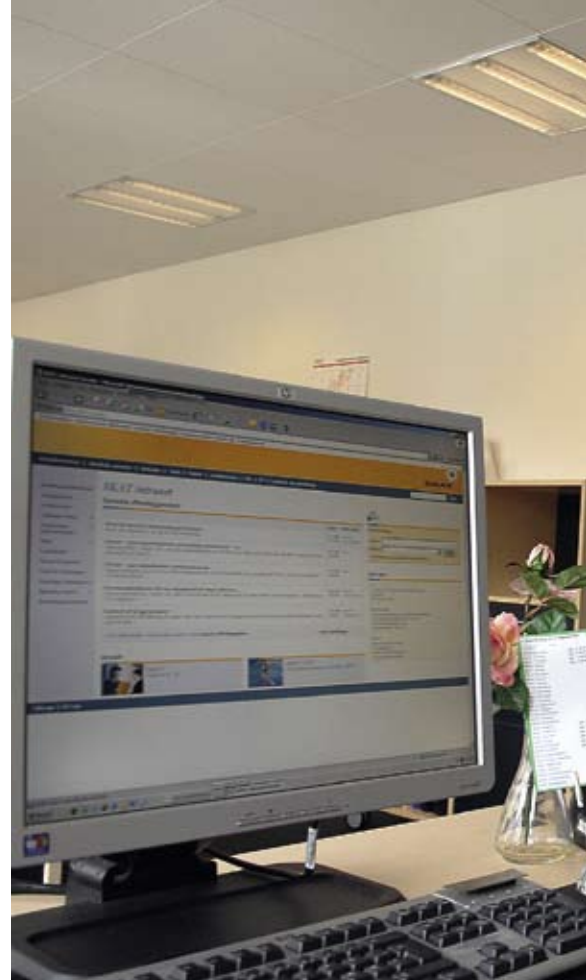
Men i 2006 rykkede de de nordsjællandske teltpæle op. Satte huset i Hørsholm til salg. Købte et i Ringkøbing, og startede den 1. november på BetalingsCentret. Endda helt frivilligt.

Lena og Svend Erik Jensen har gjort det, nogen måske tænker på, men som de færreste vælger at føre ud i livet. At starte helt på en frisk. Farvel til job, hus, venner og familie på Sjælland - og goddag til et helt nyt job og liv i Vestjylland.

"Jeg havde aldrig drømt om, at jeg skulle ende mine dage her", fortæller Lena - som dog skynder sig at tilføje, at beslutningen om at flytte til Ringkøbing er det næstbedste, der er sket i hendes liv. Kun overgået af dengang, hun mødte Svend Erik på Gentofte Rådhus.

"Hvis vi skulle prøve noget nyt, så var det nu", siger Svend Erik - og understreger, at de bestemt ikke har fortrudt. Ganske vist har de stadig en tilbagegangsret til Skattecenter Nærum - men den har de forlængst besluttet ikke at udnytte.

"Var der en elastik, så er den i hvert fald klip-pet nu", fastslår Svend Erik - og Lena nikker.

Det gør vi!

Det var en dag i begyndelsen af 2006, de sad hjemme i stuen. Svend Erik var egentlig i gang med Politiken - men sænkede den pludselig.

"Hvad med at flytte til Ringkøbing?", kom det fra lænestolen.

"Jeg skulle lige tænke over det i 20 minutter", fortæller Lena.

"Men så sagde jeg: 'Det gør vi!' - og så var ham, der tabte avisen", tilføjer hun.

Tingene skulle naturligvis tænkes godt igennem. Der var huset, de skulle have solgt. Der var kolleger og venner, de skulle sige farvel til. Og der var de tre piger i alderen fra 22 til 38 år, som dog alle var flyttet hjemmefra.

Men de holdt fast i beslutningen. Svend Erik havde i et stykke tid døjet med helbredet - og glæden ved at møde op på jobbet ved Skattecenter Nærum var bestemt ikke, hvad den havde været.

"Der var så mange frustrationer på jobbet", siger Svend Erik - og peger på omstillingen fra kommunen til SKAT og en helt ny måde at arbejde på. Skattecentret fik slet ikke tilført de medarbejdere, som der var brug for til at løse de nye opgaver, og selskabsbeskatningen, som Svend Erik sad i, følte han mere eller mindre var i opløsning. Den usikkerhed prægede Svend Erik.

"Jeg er 53 år, så det var sidste chance, hvis

Foto: FREE PRESS/Claus Thorsted

jeg skulle prøve noget nyt. Der skulle ske noget - jeg var groet fast”, siger han.

Lena, som havde job i sekretariatet ved Skattecenter Nærum, var også klar til luftforandring, så da de havde fået snakket mulighederne igennem, besluttede de sig for at undersøge mulighederne for begge at komme til BetalingsCentret i Ringkøbing. I den helt anden ende af landet.

Hurtig reaktion fra John

I første omgang var Ringkøbing ikke længere væk en telefonsamtale til John Ladefoged, som er chef for BetalingsCentret.

“Vi ville selvfølgelig høre om mulighederne - herunder at komme over og se lokaliteterne og høre lidt nærmere om arbejdsopgaver og hvornår, de forventede, vi skulle starte. Så vi drog afsted en torsdag eftermiddag og mødte John om fredagen. Det blev en positiv oplevelse, som blev vendt i løbet af de næste par dage. Beslutningen blev taget, og John fik en mail”, fortæller Svend Erik.

Allerede 15 minutter efter, Svend Erik havde trykket på “send”-knappen, poppede der svar op på skærmen fra John. De havde nu begge et ny job ved BetalingsCentret.

“Jeg ringede med det samme til Lena, så hun kunne komme og læse mailen”, fortæller Svend Erik - og tilføjer, at den hurtige reaktion viste,

Selvom Svend Erik og Lena nu har forladt Skattecenter Nærum, har de dog bevaret kontakten via kolleger - og den bliver endnu tættere, når Berit, én af deres tre piger, starter der som elev den 1. september 2007.

Lena og Svend Erik er glade for deres nye hus i Ringkøbing.

Foto: FREE PRESS/Claus Thorsted

at John Ladefoged er en mand, der træffer en beslutning her og nu.

“Men den, der blev mest overrasket over stillingen ved BetalingsCentret var nok en Lena Jensen fra Skattecenter København. Hun havde i hvert fald ikke søgt”, husker Svend Erik - og fortæller, at mailadressen på den “rigtige” Lena ikke var angivet korrekt.

Deres skattedirektør i Nærum, Marie Raavig, var den første, der fik det at vide.

“Hun var faktisk lidt stolt over, at hun kunne “levere” to, som frivilligt søgte til BetalingsCentret”, siger Svend Erik.

Næste skridt var kollegerne - og her var der stor forundring over Lena og Svend Eriks beslutning.

“Gør I det frivilligt?, spurgte de - og mange mente virkelig, det var et stort skridt at flytte fra Hørsholm til Ringkøbing”, fortæller Lena.

Endnu vidste de ikke helt, hvornår de kunne starte på deres nye jobs. Huset skulle gerne sælges først - og de skulle finde et i Ringkøbing. Den næste tid bragte dem derfor på flere ture til deres kommende by. Dels var de på besøg ved BetalingsCentret, hvor de fik understøttet deres positive syn på den nye arbejdsplads - selvom de kom på et tidspunkt, hvor meget var kaos, fordi Betalingscentret lå i flytterod. Dels så de i flere omgange på huse, inden de fandt det rigtige, de begge kunne gå ind for.

Det blev et hus tre minutter fra fjorden -

Foto: FREE PRESS/Claus Thorsted

Svend Erik trives med luftforandringen fra Nærum til Ringkøbing.

godt tre kilometer fra BetalingsCentret.

“Det er 40 minutter i træsko - så er jeg hjemme - eller 10 minutter, når jeg cykler”, siger Lena - og tilføjer, at hun er helt stolt af, at hun ofte cykler eller går på arbejde.

“Jeg er jo ved at blive en naturpige”, siger hun med glimt i øjet.

Godt modtaget

Det tog godt nok lidt længere tid end forventet af få solgt huset i Hørsholm. Først den 1. februar i år gik handelen på plads. Men allerede den 1. november 2006 var Lena, Svend Erik og deres 132 flyttekasser rejst fra Sjælland for at begynde det nye liv i Ringkøbing.

“Det gjorde faktisk ikke spor ondt at skulle sige farvel, selvom vi havde boet der så længe - Svend Erik i 29 år og jeg i 20”, fortæller Lena - og tilføjer, at når det ikke gjorde ondt at forlade noget, man var glad for, må det være fordi, man også er blevet glad for det, man har fået.

Men det var hårdt. Flyttefolkene kom og pakkede onsdag, flyttede tingene torsdag, leverede dem fredag - og allerede mandag mor-

gen skulle Lena og Svend Erik starte i det nye job.

Begge føler de sig dog utrolig godt modtaget ved BetalingsCentret, hvor Lena i dag er i sekretariatet, mens Svend Erik primært arbejder med rente- og gebyrsager.

Når det gælder arbejdsopgaver, har skiftet derfor ikke været så stort for Lena - mens Svend Erik laver noget helt andet end før. Lidt af en omvæltning for en gammel, garvet skatte-revisor - som også gennem seks år var formand for Gentofte Kommunalforening.

Fra starten fik de hver en kollega, som skulle lære dem op i de nye arbejdsopgaver. Især for Lena med den københavnske baggrund har det været lidt af en udfordring, at skulle hitte hoved og hale i det vestjyske tungemål.

“De spiser jo det halve af det, de siger”, bemærker hun med et glimt i øjet.

Lena understreger dog, at hun har haft det utrolig godt med kollegerne fra første arbejdsdag.

“Mit betalingscenter er de otte andre i gruppen”, fastslår hun.

Svend Erik indrømmer, at han især er over-

Rekruttering gået godt

Udefra: Den eksterne rekruttering til BetalingsCentret af medarbejdere uden skattebaggrund er gået godt.

Angivelser - skat. En af de afdelinger ved BetalingsCentret i Ringkøbing, som siden etableringen har oplevet at få en masse nye medarbejdere. I dag er de i alt ca. 30 i afdelingen - og det er meningen, at de skal op på 35, så endnu fire nye er på vej, fortæller afdelingsleder Tonny Bank Olesen, som samtidig er stedfortræder for BetalingsCentrets chef John Ladefoged. Hans egen baggrund er en kommunal skatterevisoreruddannelse - og jobbet som skattekonsulent ved Ringkøbing Kommune. I forbindelse med forberedelserne til etableringen af SKAT arbejdede han fusionsorganisationen i København omkring etableringen af BetalingsCentret.

I dag består afdelingen af en kærne af "gamle" medarbejdere med erfaringer fra enten ToldSkat eller de kommunale skatteforvaltninger - og så en række nye kolleger, som er kommet til BetalingsCentret over det seneste års tid helt uden baggrund indenfor skatteområdet.

Selvom kollegerne fra ToldSkat - men især dem med kommunal baggrund - også har skullet sætte sig ind i helt nye arbejdsopgaver, har det været en særlig udfordring at få lært de nye kolleger helt uden skattebaggrund op i opgaverne ved Beta-

lingsCentret. Det har man løst dels ved et internt introduktionsforløb på to dage, hvor der er en generel indføring i opgaverne ved SKAT og i særdeleshed ved BetalingsCentret - dels ved at placere de nye over for en erfaren kollega, som så står for den praktiske oplæring i de nye opgaver.

“Så handler det ellers om at spørge, spørge og spørge - og at vi som ledelse naturligvis følger op på, at det går, som det skal”, fortæller Tonny. Baggrunden hos de nye kolleger, som kommer udefra, er typisk en kontoruddannelse - og Tonny understreger, at man ved ansættelsessamtalerne, hvor en medarbejder og en leder deltager, naturligvis har forsøgt at vælge ud fra, at kemien hos ansøgerne passer til huset.

“Når det er på plads, skal vi nok få lært dem de praktiske arbejdsopgaver i huset - og vi har fået rigtig mange gode medarbejdere”, siger Tonny - og fremhæver, at deres introduktion til arbejdet ved SKAT generelt er gået utrolig godt.

“Umiddelbart har der ikke været de store problemer med at rekruttere medarbejdere udefra. Vi har i to omgange fået næsten 700 ansøgninger til de ca. 150 stillinger, vi har besat. Det er imidlertid klart, at vi ind i mellem har trukket store vekslere på de få, der kan arbejdsopgaverne - især de få, der har siddet med opgaverne i det gamle ToldSkat. Der er mange faldgrupper i de gamle edb-systemer, men det er meget positivt, hvor hurtigt de nye er kommet ind i det”, fortæller Tonny - og tilføjer, at der har gået rigtig mange dygtige mennesker rundt i området, så nu har fået et job hos SKAT. Han mener også, at det har betydet noget, at det har været ån-

Af Ole Pedersen - op@dts.nu

rasket over, at telefonerne fylder så meget i arbejdsdagen og ofte virker som en binding.

“Men som John siger, så må jeg ikke have læst opslaget godt nok, når jeg kunne blive overrasket over det”, siger Svend Erik - som også har skullet vænne sig til at sidde i storrum.

“Når der sidder 12 på række og de 10 snakker i telefon på én gang - så er man bombet, når man kommer hjem efter en af de dage, hvor der rigtig er gang i telefonerne.”

Fremtiden er her

Livet i Ringkøbing er et helt andet, end de var vant til på jobbet i Nærum og hjemmet i Hørsholm. Der er skiftet gear til et roligere tempo - og det har både helbred og sind haft gavn af.

“Her er frisk luft - og højt til loftet”, siger Svend Erik.

“Folk her er så rolige, og man hilser - også selvom man ikke kender hinanden”, supplerer Lena.

Til spørgsmålet om, hvorvidt de har fortrudt, at de valgte af lytte teltpælene til Ringkøbing,

lyder der derfor også et stort og fuldtonet NEJ fra både Lena og Svend Erik.

“Allerede inden vi kom herover, fik jeg små hilsener fra kollegerne, når de sendte returpost til Nærum. “Hej Lena - kommer du snart?” Det var meget betænksomt”, fortæller Lena, som er faldet rigtig godt til i de nye omgivelser. Selvom det stadig varmer, når de gamle kolleger fra Nærum ind i mellem sender hende et eksemplar af “Villabyerne”, så hun også kan følge lidt med i udviklingen der, hvor hun i så mange år har haft sin gang.

Svend Erik er også faldt godt til - og Politiken ligger jo stadig i postkassen, når han står op om morgenen.

“Fremtiden det er her! Forhåbentlig kan jeg også få lov til at slutte mit arbejdsliv her - i hvert fald, hvis jeg selv kan vælge. Vi har gode kolleger, en god ledelse og gode informationer”, understreger Svend Erik.

Foto: FREE PRESS/Claus Thorsted

Jeg er jo ved at blive en hel naturpige, siger den tidligere ærkekøbenhavnner Lena.

Tonny Bank Olesen.

Foto: Ole Pedersen

den, at Ringkøbing ville vise, at man kunne klare de nye opgaver, da der har været så meget negativ omtale omkring området som optakt til etablering af BetalingsCentret.

Tonnys afdeling skal nu til at overtage hele opgaven med E-indkomst - en ny stor opgave til BetalingsCentret, som ingen endnu helt ved, hvor omfattende bliver.

“Jeg har hørt tal fra 50 til 120 - ja, måske endnu flere - om, hvor mange vi skal være for at klare indberetningerne til tiden”, fortæller Tonny - og tilføjer, at det er spændende med nye opgaver. Man er allerede ved at klæde medarbejderne på til de nye funktioner - bl.a. omkring den telefonsup-

Et af kontorerne - alle, bortset fra chefen, sidder i storrum.

Ringkøbing nu helt på plads

Kantinen - som resten af BetalingsCentret indrettet i den gamle Amtsgård.

Foto: FREE PRESS/Claus Thorsted

Ingen skal slå os af pinden!

Uansøgt: Lone og Lilian valgte ikke selv Ringkøbing. Men i dag er de godt tilfredse med jobbet - og især kollegerne ved BetalingsCentret. Bl.a. fordi de har fået en hjemmearbejdsplads, så de kan nøjes med at tage turen fra trekantsområdet til Ringkøbing to dage om ugen.

De var begge blandt de rundt regnet 150 ansatte i SKAT, der den 16. marts sidste år fik et prik på skulderen og et "tilbud", de mest af alt ønskede at afslå - men hvor et afslag samtidig ville være et farvel til jobbet i SKAT.

I dag arbejder Lone Olsen og Lilian Starostka ved BetalingsCentret i Ringkøbing. Som nogle af de ganske få, der dengang fik en uansøgt forflyttelse - heraf fire fra Sydjylland-Fyn - valgte de rent faktisk også at tage udfordringen op og flytte jobbet til Ringkøbing. To dage om ugen tager de derfor turen fra henholdsvis Erritsø ved Fredericia og Grejsdalen ved Vejle for at møde på BetalingsCentret - mens de de øvrige tre dage om ugen arbejder fra den hjemmearbejdsplads, de begge har fået etableret.

De to dage om ugen, hvor de møder i Ringkøbing, er det to timers transport hver vej for Lone og halvanden time for Lilian. Men det lever de med - hellere det end flytte familien fra østkysten og til Ringkøbing.

"Men det værste var, at de ikke allerede den 17. marts kunne sige til os, om vi kunne få en hjemmearbejdsplads - det kunne vi først få at vide i august", siger Lilian, og tilføjer, at netop spørgsmålet om en hjemmearbejdsplads eller ej var helt afgørende for, om hun ville blive i SKAT eller skulle ud og finde sig et helt nyt job.

"Havde vi fået den besked dagen efter, havde vi allerede kunnet begynde at se fremad - og

se, at det måske kunne lade sig gøre", fortæller Lilian - og tilføjer, at havde spørgsmålet om en hjemmearbejdsplads været på plads inden udpegningen, så var der måske ikke så mange af de udpegede, som var blevet syge.

"Men vi er blevet utrolig godt modtaget af kollegerne - de er så søde og positive", siger Lone.

"Ja, det er det, der gør, at vi bliver her - her er rart at være", supplerer Lilian.

Valgte at flytte med

Før etableringen af SKAT var både Lone og Lilian, som begge har rødder tilbage i det gamle toldvæsen, ved Told- og Skatteregionen i Vejle.

Lone arbejdede med kasseopgaver og kundekontakt - bl.a. placering af penge og transporter - mens Lilian arbejdede med opkrævning og inddrivelse i restanceafdelingen.

"Jeg blev gal. Jeg troede ikke, jeg blev udpeget - og regnede med, at jeg skulle have været til Middelfart", fortæller Lone, som røg til Ringkøbing på baggrund af en lille flig af de opgaver, hun løste i Vejle. I dag er Lone under oplæring i modregning.

Lilian blev naturligvis også ked af udpegningen. Lidt forberedt var hun dog på, at hun var i farezonen.

"Jeg var kommet til Billund, og der var vi to, der sad med de opgaver, som skulle herop. Så det var hende eller mig. De havde set på, hvem af os, der havde ført mest tid på de opgaver - men det var da alligevel en chokerende oplevelse", siger Lilian - som dog med det samme var sikker på, at hun ikke ville flytte bopæl.

"Jeg bor i Grejsdalen - og det kan de ikke hamle op med herude!"

Spørgsmålet om en hjemmearbejdsplads faldt på plads for et års tid siden - og både Lone og Lilian valgte derfor at "flytte med opgaven", som det hedder, da BetalingsCentret overtog opgaver fra Skattesamarbejde Sydjylland-Fyn den 1. november 2006.

"Jeg tror, de var lidt overraskede over, at vi kom - så vi kunne faktisk få det, som vi ville have det", fortæller Lilian - og tilføjer, at der ikke er sat regler op for, hvornår de skal være i Ringkøbing og hvornår, de må arbejde hjemme. De skal de bare selv aftale med deres kolleger.

"De gjorde alt for at få det til at passe. De har været meget imødekommende herude", supplerer Lone, og understreger, at det også var en forudsætning, at de kunne få lov til at arbejde hjemme de samme dage - selvom de er ansat i forskellige afdelinger. Lone og Lilian kører nemlig sammen til Ringkøbing. De skif-

tes til at køre - og har Randi Larsen, som også kommer fra trekantområdet, med i bilen.

Lange dage

Når Lone kører, starter hun hjemmefra ved sekstiden, og samler Lillian op klokken halv syv. Så er de i Ringkøbing til kl. otte. Det giver nogle lange dage. Især når de har en lang torsdag til kl. 18 - så er Lone først hjemme i Erritsø igen efter kl. 20 - 14 timer efter, hun tog hjemmefra.

“Det kan lade sig gøre - men aftenerne går med at sove”, siger Lillian - og tilføjer, at de normalt aldrig kører til Ringkøbing to dage i træk. Det er simpelthen for hårdt.

De dage, hvor de tager den lange tur, sørger de dog for normalt at være på arbejde i mindst otte timer - også selvom Lillian med 31 timer om ugen er på deltid. Men med kortere dage hænger det ikke rigtig sammen med den lange transport. Til gengæld har Lillian så ind i mellem nogle behagelige korte arbejdsdage, når hun arbejder hjemme.

“Det er det, der gør, at det er til at holde ud”, siger hun.

Bortset fra agenttelefonen, som der endnu ikke er fundet en teknisk løsning på at få stillet om til hjemmearbejdspladsen, er det som udgangspunkt de samme opgaver, de løser, når de arbejder hjemme, som når de møder op i Ringkøbing.

“Det er lidt overraskende, at der er så mange telefoner”, siger Lone - og tilføjer, at det faktisk godt kan være lidt irriterende ind i mellem. Derfor giver hjemmearbejdsdagene dem også mere ro til at komme til bunds i bunkerne - selvom det så omvendt betyder, at kollegerne i Ringkøbing kommer til at hænge på flere telefoner.

Lone fortæller, at det er en fordel for dem med hjemmearbejdsplads, at der nu er åbnet op for at arbejde i DR-systemet på alle tider af døgnet. Det giver mulighed for fleksibel afvikling af arbejdet derhjemme.

“Man skal ikke tro, vi arbejder mindre, når vi er derhjemme - det er mere det med at få sluttet, når man bliver optaget af arbejdet”, siger Lone.

Godt for os

”BetalingsCentret er en god arbejdsplads. Der er virkelig kampånd heroppe - og vi hjælper hinanden”, fastslår Lone - og tilføjer, at der også kommet en masse nye kolleger udefra.

“Det er oplæring, oplæring, oplæring - hele

Foto: Ole Petersen

tiden - og det er de samme, det hænger på. Det må være hårdt - men det er jo nødvendigt”, tilføjer hun.

“Vi har fået det godt - men turde ikke tro på det i starten. Man er noget “ømskindet”, når man har været sådan en tur igennem”, fortæller Lillian.

“De kunne nu have sparet os for mange spekulationer, hvis spørgsmålet om hjemmearbejdsplads havde været afklaret. Men jeg er faktisk ked af, at der ikke er flere, der har prøvet at se, hvor godt det kunne blive - for det er jo godt for os”, siger Lone - som tilføjer, at det dog psykisk var hårdt at skulle igennem turen med den uansøgte forflyttelse, og at det stadig sidder i baghovedet.

“Men så længe, vi kan få lov til at køre som en “pakkelsning” med tre i bilen, så bliver det ved med at gå”, siger Lillian

“Ja, der er ingen, der skal slå os af pinden”, lyder det kontant fra Lone - mens Lillian nikker og tilføjer:

“Men vi venter stadig på en kompensation - en pose penge vi kan købe benzin for!”

Lillian (tv.) og Lone er i dag godt tilfredse med jobbet i Ringkøbing. Men tiden efter udpegningsen står som en sort plet. De følte sig glemt af de afdelingsledere, de havde før udpegningsen, og det var svært at skulle tale med en fremmed afdelingsleder, som slet ikke kendte til situationen.

Foto: Ole Petersen